

Lezersbrieven

COMMUNICATIE TUSSEN SCHOOL EN OUDERS

"Als alleenstaande mama wil ik toch reageren op uw oproep om een mening te geven over het onderwijs in Genk. Mijn ex-man en ik hebben co-ouderschap. Dit wil zeggen dat de kinderen de ene week bij hem zijn en de andere week bij mij en dat loopt vrij goed. Alleen met de communicatie van en naar de school gaat het mis. De week dat de kinderen bij mijn ex-man zijn krijg ik de brieven van school niet en loop ik dus achter op de feiten of mis ik bepaalde opvoeringen van mijn kinderen. Dit heeft als gevolg dat mijn kinderen een nota in hun schoolagenda krijgen. Die nota mag ik ondertekenen in de week dat de kinderen bij mij zijn. Is het niet mogelijk om de briefwisseling gewoon per mail te versturen? Als ik de kwestie aankaart op school krijg ik de reactie dat men eraan werkt. Hoe lang kan zoiets in beslag nemen? Ik begrijp dat men als school meer te regelen heeft dan alleen dit maar het is niet waarschijnlijk dat ik de enige moeder ben in deze situatie. Misschien dat een brief in deze krant helpt."

LEREN EN WERKEN

"Ik kom uit een gezin waar studeren heel belangrijk was. Mijn vader was onderwijzer. Ik ben voor mijn kinderen even streng. Ze doen het heel goed op school. Ik vind het heel erg dat zo veel kinderen te weinig Nederlands kennen. We moeten de school geen verwijten maken. Het zijn de ouders die het goede voorbeeld moeten geven. Wij moeten er zelf iets aan doen, best in samenwerking met de school. Daar eens goed over nadenken! Zorgen dat de kinderen hun tijd na school goed gebruiken. Ons misschien beter organiseren. Ik wil ook dat mijn kinderen Turks kennen, maar dan perfect! Daar kan ik zelf ook iets aan doen. Er is de krant, de TV. Gewoon een kwestie van leren en werken. Het is voor Belgische kinderen ook moeilijk."

NIEUWE OMGEVING

"Twee jaar geleden verhuisden we van Maastricht naar Genk. Een hele onderneming, vooral voor onze kinderen. Die moesten wennen aan een nieuwe omgeving en een nieuwe school. De overgang verliep zeer vlot. Graag willen we hier onze tevredenheid uitdrukken over de opvang van de school. We konden met al onze vragen terecht en werden altijd goed geholpen. Het onderwijs lijkt ons prima, beter zelfs dan in Nederland. Ook over de omgang met kinderen van andere afkomst kan er bij ons geen kwaad woord af. Er komen regelmatig vriendjes over de vloer. Heel leuk en positief. We zijn heel blij met onze keuze voor Genk."

GEEN DIPLOMA

"In de streek waar we woonden trokken de landbouwers weg. Ze werkten heel hard. Maar dat werk bracht niks op. We kwamen naar hier voor de kinderen, voor hun toekomst. Eerst ging alles goed. Maar nu is er geen werk meer. Mijn jongens moeten studeren. Maar ze luisteren niet. Ze willen vlug trouwen. En scheiden doen ze al even snel. Dan is de schooltijd voorbij en zitten ze zonder diploma. Ik weet zelf niet genoeg van school en onderwijs. Ik weet niet hoe ik hen kan helpen. Dat is voor mij een groot probleem."

SCHOLEN ONDER DRUK

"Er komt geen leerling meer binnen op een school zonder een of ander aandachtspunt. Hetzij scheidingen, mishandelingen, bijzondere jeugdzorg, armoede, adhd, verhuizingen... Voor al die uitzonderingen wordt er een pakket op maat gemaakt. Want het is uit den boze om zoals vroeger de lessen te geven naar goeddunken van de onderwijzer. Wat maakt dat het klaslokaal meer op een duiventil is gaan lijken: om de haverklap wordt er een leerling uit het klaslokaal geplukt die dan zijn of haar onderwijs op maat krijgt. Wat dan geen vrijbrief is voor de desbetreffende leerkracht om het leerplan niet volledig te zien. Ik hoop dat ik hiermee kan verduidelijken hoe groot de druk is op onze scholen. Ook door al deze externe factoren zal het onderwijs zich moeten herdenken om zich te handhaven in de maatschappij."

► Voor uw reactie op deze brieven: info@degenks.be.

Boekentip

Genkenaren geven toe dat ze de geschiedenis van hun stad niet kennen. Maak kennis met 'Gheinick, een geschiedenis van Genk', een boek dat op een alternatieve manier het verhaal van de stad vertelt. Dit werk is volgens mij een must voor iedereen die in een huis met postcode 3600 woont.

De auteurs zijn niet over een week ijs gegaan. Zoek geen feiten die je in

een harde quiz over Genk moet weten, maar vind wel die elementen uit de geschiedenis die elke Genkenaar binden aan hun stad.

Zo passeren de thema's 'migratie', 'feesten', 'economische crisis' en 'taal' één voor één de revue. Je merkt dat een aantal grote thema's van vandaag niet nieuw zijn. Ze komen doorheen de hele geschiedenis van dit 'Gheinick' terug. Soms zijn ze heel herkenbaar. Het wordt hilarisch als bijvoorbeeld de Kelten zich beklagen over de Germanen, die steeds hun taal blijven spreken maar wel die Keltische spar in huis halen. Interessant is dan weer het verhaal van

het 'hacketakken', een gewoonte die een oeroud Romeins reinigingsritueel blijkt te zijn.

De mijngeschiedenis wordt verteld aan de hand van een fictieve vierde mijn. Die charbonnage draagt het kleinste gemeen veelvoud mee van alle Genkse mijnen. Je volgt een wandeling door oude gebouwen en leest het verhaal van vriendschap en strijd, van fiere mensen van overal. Zoek echter geen helden of verheerlijking van mijnarbeid.

'Gheinick, een geschiedenis van Genk' wordt zo een verhaal dat de

"Het boek 'Gheinick, een geschiedenis van Genk' wordt zo een verhaal dat de roots van alle Genkenaren blootlegt, beschrijft, bevraagt, waardeert en verbindt."

roots van alle Genkenaren blootlegt, beschrijft, bevraagt, waardeert en verbindt. Een ding om te koesteren, ook voor de toekomst. En een verhaal dat ruimte laat voor nieuwe verhalen.

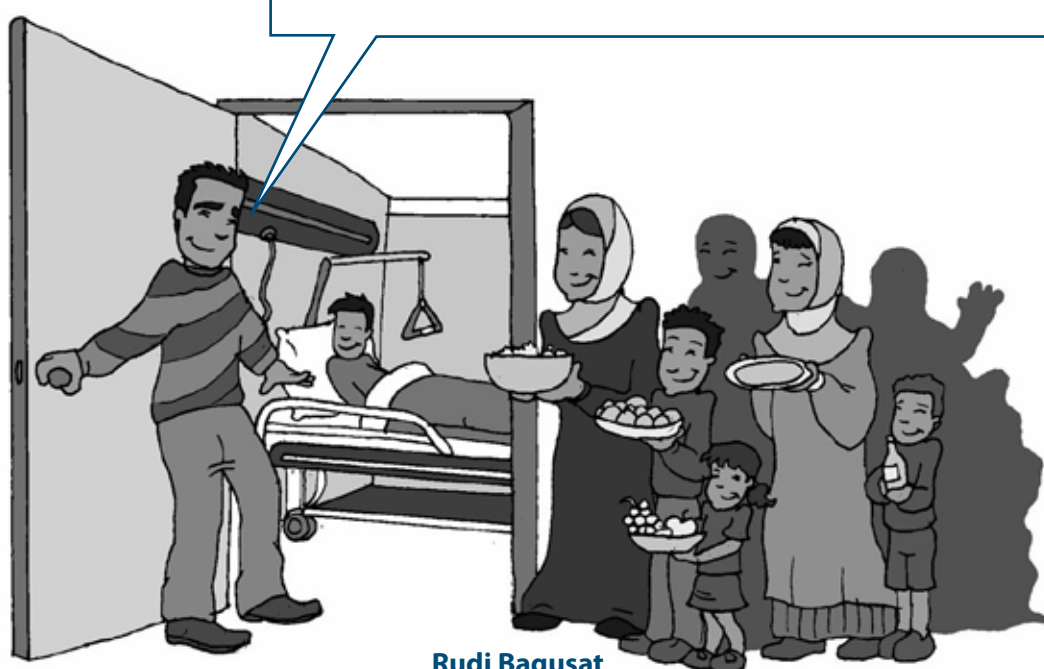
p.s. Wist u dat u zelf meeschreef en overigens nog altijd meeschrijft aan dit verhaal? ■

de Genks

► Meer info over de Genkse geschiedenis? www.heidebloemke.be

foto: IMA Pictures / Ivo Hendrikx

Hopelijk past al dat lekkers in zijn baxter!

Rudi Bagusat